

....a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme...



„V naší republice je kolem dvaceti osob pravomocně odsouzených na základě nesprávně provedené či interpretované analýzy DNA“, tento výrok našeho forenzního genetika jsem se dočetla minulý týden, když jsem studovala materiály k rozhovoru v rozhlasu s vrchní komisařkou. Není to až tak překvapivé... je to jen jedna špička, jedné jehly. O pár dní později jsem se připravovala na rozhovor v televizi s tajemníkem prezidenta Ladislavem Jaklem o prezidentských milostech. Určitě víte, že se v poslední době diskutuje o milosti frVáclava Klause vůči ředitelce pražské Metropolitní univerzity Anně Benešové, které Klaus prominul trest za korupci a která je prý velká kamarádka paní Livie. A také o případu odkladu trestu za stamilionový podvod Tomáše Maliny, který patřil k blízkým spolupracovníkům zavražděného podnikatele Františka Mrázka

**Od té doby přemýšlím nad tím, zda je větší malér špatně odpustit anebo špatně odsoudit...**

Každý den nutně potřebuji odpuštění minimálně jednoho člověka na kterém mi opravdu záleží a pár lidí na kterých mi nezáleží až tolik...Nedělám nic nepřístojného, jste na tom stejně! Můj syn chtěl jít do ZOO, slíbila jsem mu to, ale pršelo..Jemu to nevadí..Mě dost. Nikam se nešlo, ale on se těšil...Maličkost? Ne!. Z jeho úhlu pohledu určitě ne. Myslím, že mi musel odpustit..a jsem si jistá, že to udělal.. Udělá to ještě mnohokrát, než bude dospělý a já ještě vícekrát...

Prezidentská milost není jen přežitek království či feudalismu.. Je to pozůstatek bezpodmínečného odpuštění.. takového, které přichází nečekaně, jakoby z nebe..., protože nemá žádné důvody, ani omluvy.. Když už ho nikdo nečekal, je tady.. Většinou si ho nezasloužíme, ale Ti osvícení ho dokáží alespoň ocenit. Ti hloupí ne, ti si myslí, že na něco vyžráli, ale upřímně...jejich nadutost by nás sice měla držet ve střehu, ale neměla by ovlivňovat naše rozhodování..

Václav Havel o milostech napsal: „*Kdyby byla tato prezidentská pravomoc zrušena, považoval bych to za systémovou katastrofu. Právo, ať chceme či nechceme, je vždycky určitým způsobem plošné, určitým způsobem slepé. Nikdy - ani v tom nejdokonalejším systému a náš věru dokonalý není - nemůže postihovat individualitu každého případu a přihlédnout ke všem jeho souvislostem. Proto existuje tato zvláštní pravomoc, která umožňuje přihlédnout k absolutní jedinečnosti různých případů.*“

Nevím, zda si při určování milostí hází naši představitelé kostkou či měšcem, ale pokud jsou mezi stovkami lidí, kterým se dostalo milosti lidského odpuštění čtyři podivní prospěcháři, je mi to jedno..

Milí kolegové investigativní novináři, pokud o tom něco zjistíte, napište to prosím. Ale vy milí čtenáři, ani když si to přečtete, tak nezačněte pochybovat o potřebě lidského odpuštění..